

روایاتی برای اثبات حجت بودن امام زمان (ع)

جالب است بدانیم که ولادت امام زمان در روز جمعه بوده و اولین روز امامتش روز جمعه و نیز بنا بر نقلی که از نظر شیعه، بسیار مشهور است

آغاز امامت امام زمان (عج)

روایاتی برای اثبات حجت بودن امام زمان (ع)

جالب است بدانیم که ولادت امام زمان در روز جمعه بوده و اولین روز امامتش روز جمعه و نیز بنا بر نقلی که از نظر شیعه، بسیار مشهور است، ظهور امام هم روز جمعه است و همچنین یکی از اسامی آن حضرت نیز جمعه است. آغاز امامت امام زمان (ع)، روز جمعه هشتم ماه ربیع الاول سال 265 ه. ق است؛ یعنی روز شهادت امام یازدهم (ع) آغاز امامت امام زمان (ع) است یکی از افراد مورد وثوق و اعتماد ائمه معصومین و خاصه امام عسکری و امام زمان (علیهما السلام) فردی به نام ابوسهل بود. «ابوسهل اسماعیل بن علی نوبختی» می گوید: پس از آن که معتمد، امام عسکری (ع) را به زهر مسموم کرد، من به خدمت امام عسکری شرفیاب شدم، لحظه ای بود که فرزند امام عسکری (ع) هم بر پدر وارد شده بود. امام حالش منقلب بود و شدیداً ضعیف شده بودند به گونه ای که وقتی ظرف آب را برای نوشیدن به امام عسکری (ع) دادند، قدرت نگهداری ظرف آب را نداشت و می لرزید و دندانهای امام عسکری که به کاسه نزدیک شده بود می خورد و من صدایش را می شنیدم. در این لحظه وقتی که امام زمان (ع) وارد شد، به محض این که چشم امام عسکری به امام زمان افتاد، بسیار خوشحال شد اما لحظه ای گریست و بعد او را به عنوان آخرین وصی رسول الله و آخرین امام مؤمنین و به عنوان حجت بر حق خدا معرفی کرد و وصیت و سفارش خود را به امام زمان نمود. در این لحظه گویی احساس شد لحظه آغاز قبول مسؤولیت امامت امام زمان بود.

بعد امام عسکری رو به امام زمان کرد و فرمود: «یا سید اهل بینه! اسقنی بالماء فانی ذاهب إلی ربی؛ (1) ای بزرگ خاندان خودت! آبی به من بنوشان؛ زیرا من به زودی به سوی پروردگارم خواهم شتافت».

امام زمان (ع) هم آب را به دست پدرش داد و بعد به پدرش کمک کردند تا او وضو بسازد. صحبت هایی هم بین امام عسکری و امام زمان (علیهما السلام) صورت گرفت آن گاه امام عسکری (ع) به درجه رفیع شهادت نایل گشتند.

اثبات حجت بودن امام زمان و امامت ایشان

البته این مسائلی بود که درباره ی امام زمان و آغاز امامتشان است، ولی چیزی که باید به عنوان حجت برای مردم باشد این است که برای اثبات حجت بودن امام زمان و امامت ایشان طبیعی است که شیعیان او هم دلایل قانع کننده ای که باعث اطمینان خاطر بشود نیاز دارند.

«ابوالادیان» یکی از خدمتگزاران و یکی از دوستان نزدیک امام عسکری (ع) بود. ابن بابویه (ع) به نقل از ابوالادیان می گوید: امام عسکری (ع) به من مأموریتی داد که به مدائن بروم و نامه هایی را به آنجا برسانم.

امام عسکری (ع) به من فرمود: ابوالادیان! وقتی بعد از پانزده روز از مدائن برگشتی، شهر سامرا را پر از شیون و غوغا خواهی یافت، زیرا که من به شهادت خواهم رسید. من نگران شدم و از امام راجع به جانشینان پرسیدم: وقتی شما به شهادت رسیدید، چه کسی باید امامت امت را به عهده بگیرد؟ امام عسکری در جواب به من سه نشانه داد؛ نشانه اول: آن کسی که بر بدن من نماز بگذارد. دوم: آن کسی که جواب نامه ها را از تو طلب کند و نشانه ی سوم: کسی که بگوید در همیان و کیسه ها چه چیزی وجود دارد. حیا مانع شد که راجع به کیسه از آقا بپرسم، نپرسیدم و با نگرانی سفرم را آغاز کردم و به مدائن رفتم.

مأموریت را انجام دادم و وقتی برگشتم همان گونه که امام عسکری گفته بود، ایشان به شهادت رسیدند. آن گاه چیزی که برای من مهم بود این بود که بدانم چه کسی جانشین امام یازدهم و به عنوان امام دوازدهم و حجت بر حق خداست. وارد بیت امام عسگری شدم، دیدم برادرش جعفر بر جایگاهی نشسته است و همه ی واردین به او تسلیت می گویند. گویی این گونه وانمود می شود که او به عنوان جانشین امام عسکری است، در حالی که من او را می شناختم و می دانستم انسانی است بد سابقه و بد عمل که مرتکب محرمات می شد. مطمئن بودم که او لیاقت امامت را ندارد اما الان در چنین جایگاهی قرار گرفته؛ چرا که دستگاه بنی عباس تلاش می کرد او را به عنوان جانشین امام عسکری به مردم معرفی کند. در همین حال خبر آوردند که او بیاید و بر پیکر امام عسکری (ع) نماز بگذارد.

او از جای خود حرکت کرده، به سمت پیکر مطهر امام عسکری رفت تا نماز بگذارد، دیدم نوجوانی با جمیع شیوه ها و شمایل زیبایی که دلربا بود آمد و دامن عمویش را گرفت و گفت: ای عمو! کنار برو که من بر نماز گزاردن بر پیکر بابایم شایسته ترم.

او را کنار زد و بر پیکر امام عسکری نماز گزارد. با این صحنه مطمئن شدم که یکی از نشانه هایی که امام عسکری داده بود تحقق یافت و این شخص بر بدن امام عسکری نماز گزارد. منتظر بودم که نشانه های دیگر هم تحقق پیدا کند. در این حالت بود که وقتی نماز تمام شد به من اشاره کرد که جواب نامه ها را بده. این هم نشانه دوم؛ چون نامه ای که امام عسکری به من سپرده بود و آن را به مدائن بردم، به دوستانی که باید می دادم سپردم و جواب نامه های آن ها را به همراه بیت المال و سهم

امامی که داده بودند با خودم آورده و منتقل کرده بودم . منتظر بودم نشانه ی سوم هم تحقق پیدا کند ، در همین حال جمعی از مؤمنین قم آمدند و در میان جمعیت عزادار قرار گرفتند و گفتند : جانشین امام عسکری کیست ؟ آن ها را به سمت جعفر هدایت کردند . آن ها وقتی پیش جعفر رفتند ، پرسیدند : شما جانشین امام عسکری هستید ؟ پاسخ داد : آری . گفتند : بگوئید که ما حامل چه چیزی هستیم و نامه ای که با ماست چه کسی و برای چه کسی نوشته است و چیزی که به همراه ماست آن متاع چیست و چقدر است ؟

جعفر با کمال عصبانیت گفت : عجب ! مردم را ببینید که از من چه چیزی را در خواست می کنند، علم غیب از من طلب می کنند ؟ من فهمیدم که او امام نیست و جمعیتی که از قم آمده بودند هم با این پاسخ او مطمئن شدند که او امام نیست و جانشین امام عسکری شخص دیگری است.

در همین حال فرستاده ای از درون خانه آمد و گفت که حجت خدا (امام زمان) فرمودند : نامه هایی که شما اهل قم از فلان شخص و فلان شخص برای امام عسکری آورده اید ، آن نامه ها را بیاورید و به همراه شما همیانی است که هزار اشرفی در آن قرار دارد که از میان هزار اشرفی که به عنوان سهم امام است ، ده اشرفی قلابی است که روکش طلا شده و اصل نیست .

آن ها باز کردند و دیدند هزار اشرفی سفید هست و آن ده اشرفی را هم شناسایی کردند . ابوالادیان می گوید : من دقیقا به همان نشانه هایی که امام حسن عسکری به من داده بود رسیدم و یقین کردم که او امام امت اسلامی و آخرین وصی پیغمبر اکرم (ص) است و آن پیامی که فرستاده شده از ناحیه امام زمان است و آن فردی که نماز بر پیکر امام عسکری گزارد امام زمان و آخرین امام شیعیان است. (2) (خبر آنلاین)

پی نوشت 1 و 2:

منتهی الامال ، ص 427 . - منتهی الامال : 2/496.